

Joan Borja i Sanz

Els discursos de la ciència

Joan Fuster i la democratització
del coneixement

P U V
UNIVERSITAT
DE VALÈNCIA

El to subjectiu, lliure, informal, confident i col·loquial que adesiara empelta el discurs acadèmic de Joan Fuster comporta una originalitat estilística que, a més d'imprimir-hi un fort segell personal, enceta camins incitants i sovint inèdits en les formes de comunicar el saber; uns camins d'incalculable interès per al repte –crucial en l'actual societat de la tecnologia i la informació– de la divulgació científica i la democratització del coneixement.

Aquesta consideració constitueix el punt de partida per a les suggeridores rutes conceptuals i lingüístiques que Joan Borja proposa en aquest treball: l'escorcoll i l'anàlisi del discurs fusterià com un antisèptic contra l'exclusivisme i l'opacitat de certes formes del llenguatge acadèmic; un antídoto contra el fracàs en la comprensió de noves coneixences; un antitòxic que, en definitiva, despenalitzava la didàctica amena, viva i eficaç per a la popularització de la ciència.

joan fuster
CÀTEDRA
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Índex

<i>Introducció</i>	9
I. EL DESCRÈDIT DELS ABSOLUTS: ELS SOMNIS DE LA RAÓ ENGENDREN <i>NOMINALITZACIONS</i>	15
II. SOBRE CAMINS, SENYALS I DESIGS: ELS MARCADORS DISCURSIUS	83
III. LES EMOCIONS DE LA CIÈNCIA: LA MODALITZACIÓ DEL DISCURS I EL DRET A DIR «JO»	101
1. El coneixement, en primera persona	105
2. Les prevencions lingüístiques: modalització, matisació i correcció d'expressions insatisfactòries	111
3. Marcadors de dubte: modalització del discurs i relati- vitat del coneixement	113
4. Un mínim necessari de certesa: modalitzadors categò- rics i d'evidència	115
5. Un discurs acadèmic que s'admira	117
6. El coneixement expressat amb intensitat	121
IV. LA DEMOCRATITZACIÓ DEL CONEIXEMENT: ESTRATÈGIES COMUNICATIVES AMB IMPLICACIONS CÍVIQUES	125
V. ELS DISCURSOS DE LA CIÈNCIA	199
Referències bibliogràfiques	227